

בש"פ 4944/20 - מואמן מרDAO נגד פרקליטות המדינה

בבית המשפט העליון

בש"פ 4944/20

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

לפני:

מואמן מרDAO

ה המבקש:

נגד

פרקליטות המדינה

המשיבה:

בקשת רשות ערך על החלטתו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד מיום 14.7.2020 בעמ"ת
20-07-28105-20 שניתנה על ידי כבוד השופט ח' טרסי

עו"ד חן מאירי

בשם המבקש:

עו"ד מيري קולומבוס

בשם המשיב:

החלטה

1. בפני בקשה רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 14.7.2020 (עמ"ת 20-07-28105, השופט ח' טרסי). בית המשפט המחוזי קיבל ערך שהגישה המדינה על החלטתו של בית משפט השלום בראשון לציון מיום 12.7.2020 (מ"ת 14812-07-20, השופטת א' אורן) והורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

ההליכים עד כה

2. ביום 7.7.2020 הוגש כתוב אישום נגד המבקש. על-פי המתוואר בכתב האישום, ביום 4.7.2020 בשעות הלילה עמוד 1

המאחרות שהה המבוקש, שהוא תושב השטחים, בישראל. על-פי הנטען הוא נהג ללא רישיון נהיגה באזור ראשון לציון, כשהוא מסיע ברכבו שלושה תושבים ששהם אף הם בישראל שלא כדין. בעת שעוכב על-ידי שוטרים והתבקש להזדהות, המבוקש מסר את פרטיו של אחיו המחזיק בתעודת זהות. בהמשך לכך בוצעה למבוקש גם בדיקת שכנות, וממנה עלה כי הוא נהג תחת השפעת אלכוהול. לאחר שהובא המבוקש לתחנת המשטרה, הוא החל להשוטל ולצעוק, נצמד לגופו של השוטר שהיה בתחנה וסרב לשבת עד שהשוטר נאלץ להדוף אותו.

3. בגין המעושים המתוארים יוחסו למבוקש העבירות הבאות: כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); הסעה ברכב של תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל; התחזות לאדם אחר במטרה להונאות לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); נהגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפકודת בטיחות רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970; נהגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה); נהגה ברכב בהיותו של הנהג שיכור (אויר נשוף) לפי סעיפים 39 ו-62(3) לפקודת התעבורה; וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

4. بد בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצרו של המבוקש עד תום ההליכים. המבוקש הסכים לקיומן של ראיות לכואורה אך טען כי ניתן להפיג את החשש להימלטוותו מן הדין באמצעות ערבותות שבטיבחו את התביעות למשפט. כן נטען, כי אשתו של המבוקש היא אזרחית ישראלית הנמצאת בחודש התשיעי להריון, וכי המבוקש נכנס לישראל כדי להסעה לבית החולים.

5. ביום 12.7.2020 קבע בית משפט השלום כי ניתן להפיג את החשש להימלטוותו של המבוקש מן הדין באמצעות תנאי ערובה שבטיבתו את התביעות למשפט. זאת,abis לב לכך שאמו ואשתו של המבוקש הן אזרחות ישראליות שיכולות לשמש ערבותות. אשר למסוכנות הנש��ת ממנה, נקבע כי גם שיש למבוקש עבר פלילי הכלול שמוונה הרשעות בגין עבירות דומות, כמו גם בגין עבירות רכוש, אלימות והצתת רכב מנועי – והוא אף ריצה מסרים ממושכים – הלכה למעשה הוא הורשע בפעם האחרונה בשנת 2010 (בгин עבירות שבוצעו עוד קודם לכן). בסיבות אלה, נקבע כי ניתן להתרשם שה מבוקש עושה שימושים על-מנת לשקם את חייו וכי עצמת המסוכנות הנש��ת ממנה אינה מחייבת את מעצרו. בית משפט השלום הוסיף וציין כי בחודש ינואר 2020 המבוקש הורשע בבית משפט צבאי בין החזקת סיכון, אך נקבע כי אין בכך כדי לשנות ממשקנתו. בסיכון של דבר, בית משפט השלום הורה על שחרורו של המבוקש בערובה ובתנאים מגבלים, ובهم הפקדת מזומנים בסך של 10,000 שקלים, התחייבות עצמית בסך של 15,000 שקלים, ערובהצד ג' בסך של 10,000 שקלים, וכן איסור על כניסה לתחומי ישראל למעט לצורך דינונים בבית המשפט.

6. המשיבה הגישה ערער על החלטתו של בית משפט השלום לבית המשפט המחויז, וזה התקבל. בית המשפט המחויז קבע כי מאז הורשע המבוקש בפעם האחרונה בשנת 2010 הוא שהה במסר ממושך מאחורי סורג ובריה ושוחרר רק חודשים ספורים קודם לביצוע העבירות המียวחות לו בכתב האישום, כך שלא ניתן למדו מכך שהוא עשה שימושים לשקם את חייו. אדרבה, ניתן להיווכח שבתקופה קצרה זו שב המבוקש לבצע עבירות. בכללן הנסיבות, כך נקבע, לא ניתן להפיג את המסוכנות הנש��ת מה מבוקש באמצעות ערוביות כספיות בלבד, ועל כן אין מנוס מלholders על מעצרו עד תום ההליכים.

בקשה לרשות ערער

7. בקשת רשות העורר דין מכוונת כלפי החלטתו של בית המשפט המחויזי. בעיקרו של דבר, המבקש שב על הטענות שהועלו בפני הערכאות הקודמות וטוען כי הוא עבר הליך טיפול משמעותי במהלך מסרו, וכי מכל מקום עבר פלילי自身 אינו מקום עילית מעצר. המבקש מוסיף וטוען כי החלטתו של בית המשפט המחויזי מפללה בין לבין תושבי המדינה, שעומדת להם אפשרות להשתחרר לחלופת מעצר בתחומי ישראל או למצער למעטר בפיקוח אלקטרוני. המבקש מצין עוד כי בעת שהה במעצר הוא חלה בגין הקורונה וביום 15.7.2020 הועבר לבידוד, ואף מטעם זה יש לקבל את הבקשה.

8. בהתאם להחלטתי, המשיבה הגישה תגובה לבקשתה ביום 20.7.2020, ובזה נטען כי דין להידחות. המשיבה טוענת כי המבקש לא הצבע על שאלת עקרונית או נסיבות מיוחדות העשויות להצדיק מתן רשות ערעור. לגוף הדברים, המדינה טוענת כי קיימת בעניינו של המבקש עילת מסוכנות הנובעת מכך העברות שביצע לכארה, לצד עבורי הפלילי המכובד. עוד נטען כי לא ניתן לתת במבקש אמון, בשל לטיבן של העברות המיוחסות לו, וכי לנוכח המסוכנות הנש��פת ממנו ספק אם היה משוחרר לחלופת מעצר גם אילו היה תושב ישראל.

דין והכרעה

9. כידוע, אמת המידה למtan רשות ערר ב"גלאול שלישי" היא מצומצת, ורשות כאמור תינתן במקרים חריגים בלבד, שבهم הבקשה מעוררת שאלת עקרונית או בהתקיים נסיבות פרטניות מיוחדות כגון פגיעה בלתי מידית בזכותו של חשור או נאשם (ראו למשל: בש"פ 1049/17 אבו רק'יק נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (1.2.2017); בש"פ 2550/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (8.4.2019)). בעניינו, לא התרשםתי כי הבקשה מעוררת שאלת עקרונית או כי מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות להיעתר לה.

10. באשר לטענותיו של המבקש ביחס למצורו הרפואי, חזקה על שירות בתי הסוהר שידאג לספק לו מענה רפואי הולם. במידה מסוימת, יש במצב זה אף כדי לומר כי מילא השיקולים הנוגעים לחזרת המבקש לביתו אינם רלוונטיים בטווח המידי.

11. סוף דבר: בקשת רשות העורר נדחתת.

ניתנה היום, כ"ח בתמוז התש"ף (20.7.2020).

שופט